

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง*

TECHNOLOGICAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE PHATTHALUNG

เบญจวรรณ รัตนคช*, บุญเลิศ ธาณิรัตน์

Benjawan Rattanakhod*, Boonlert Taneerat

คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Faculty of Education and Social Studies, Southern College of Technology, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: benjawan.jp@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงเรียน เพศของผู้บริหาร และวิทยฐานะของผู้บริหาร 3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง การศึกษาวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง จำนวน 269 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .60 - 1.00 และมีค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับ เท่ากับ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับดีทุกด้าน 2) ครูที่มีเพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์การทำงาน และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่ ผู้บริหารมีเพศต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่ปฏิบัติงาน ในโรงเรียนที่มีขนาดของโรงเรียนและผู้บริหารที่วิทยฐานะต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร โรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า ผู้บริหารบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และไม่เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยี ผู้บริหารจึงควรพัฒนา ทักษะในการใช้เทคโนโลยีให้มีความชำนาญ สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนา และจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยี อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี, ผู้บริหารโรงเรียน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

* Received December 20, 2024; Revised January 16, 2025; Accepted January 23, 2025

Abstract

This research aimed to investigate technological leadership of school administrators as perceived by teachers under Phatthalung Secondary Educational Service Area Office, to compare the technological leadership of school administrators as perceived by teachers under Phatthalung Secondary Educational Service Area Office in relevance to their gender, degree of education, academic standing, work experience, school size, administrators' gender and academic standing, and 3) To examine problems with suggestions regarding technological leadership of school administrators under Phatthalung Secondary Educational Service Area Office. This research study employs a survey research method. The sample consisted of 269 teachers under Phatthalung Secondary Educational Service Area Office, selected using proportional stratified random sampling based on school size. The data collection instrument was a five-point rating scale questionnaire with an IOC ranging between .60 - 1.00 and an overall coefficient alpha of .97. The statistics used for data analysis comprised mean, percentage, standard deviation, One-way ANOVA, LSD test, and content analysis. The findings revealed that 1) The overall and every aspect of technological leadership of school administrators as perceived by teachers were found at good levels. 2) Teachers who differed in genders, degrees of education, academic standings, work experiences, and workplaces with administrators of different genders did not differ in their perceptions of the administrators' technological leadership, while those with different school sizes and administrators' academic standings, differed significantly in their perceptions at .001 and .01 levels, respectively. 3) Problems and suggestions indicated that some school administrators lacked knowledge, understanding, skills, and did not recognize the importance of using technology. They should therefore develop proficient skills in using technology, support and promote teacher development, and provide appropriate and sufficient technological equipment.

Keywords: Technological Leadership, School Administrators, Phatthalung Secondary Educational Service Area Office

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์หลายด้าน เนื่องจากการสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีให้เจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง มนุษย์จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนการใช้ชีวิต ยอมรับเทคโนโลยีเพื่อให้อยู่รอดและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงการปรับตัวและเตรียมตัวเป็นพลเมือง ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกของเทคโนโลยีและนวัตกรรม ดังนั้นมนุษย์จึงควรฝึกฝนให้มีทักษะที่เทคโนโลยี เครื่องจักร หุ่นยนต์ หรือระบบอัตโนมัติ ซึ่งไม่สามารถปฏิบัติแทนมนุษย์ได้ เช่น ด้านความคิดสร้างสรรค์ อารมณ์และความสัมพันธ์ การเจรจาและความเป็นผู้นำ เป็นต้น เพื่อให้มีอาชีพที่รองรับในอนาคตและมีโอกาสมากกว่าคนอื่น การที่จะส่งเสริมและพัฒนาพลเมืองรุ่นใหม่ให้มีศักยภาพและมีทักษะที่จำเป็นพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและสร้างทักษะชีวิตที่สำคัญในการเป็นพลเมืองนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความพร้อมในการรับมือความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ตั้งแต่ความเข้าใจการใช้งานพื้นฐาน การดูแลระบบความปลอดภัย ความเข้าใจเทคโนโลยี ไปจนถึงความรู้ขั้นสูงในการป้องกันและแก้ปัญหา โรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษา จึงต้องผลิตพลเมืองที่มีทักษะและความสามารถพร้อมแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ มีทักษะที่รองรับตลาดแรงงาน และสามารถรับมือกับ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนหลายแห่งมีการพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีระบบเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็ยังมีโรงเรียนอีกหลายแห่งที่ยังขาดการสนับสนุน ส่งเสริมในการนำเทคโนโลยีไปใช้ ผู้บริหารยังขาดภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ขาดวิสัยทัศน์ ไม่ให้ความสำคัญและไม่กล้าที่จะเปิดรับเทคโนโลยี โรงเรียนต้องการผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี มีวิสัยทัศน์ในการบริหารที่สนับสนุนส่งเสริม สนับสนุนการนำเทคโนโลยีการศึกษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน หรือไม่เห็นความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาใช้ ย่อมส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชา อาจจะไม่เห็นความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานได้เช่นกัน ผู้บริหารจึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรยอมรับเทคโนโลยี และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการบริหารโรงเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดของโรงเรียน (Gwaltney, R. A., 2014)

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี เป็นพฤติกรรมของการผู้บริหารในการนำผู้ใต้บังคับบัญชา ไปสู่เป้าหมาย โดยนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งการเป็นผู้นำวิสัยทัศน์ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารฝ่ายงานที่เกี่ยวข้อง ดังแนวคิดของนิคม นาคอ้าย กล่าวว่า ลักษณะของผู้นำยุคใหม่ต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ และมองเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (International Society for Technology in Education : ISTE) ได้กำหนดมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (National Educational Technology Standards for Administrators : NETS-A) 5 ด้าน โดยประกอบด้วย 1) การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และ 5) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ดังนั้น ผู้นำยุคใหม่ต้องสามารถนำเอาเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาทรัพยากร และบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุด (นิคม นาคอ้าย, 2557)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีวิสัยทัศน์ในการบริหารงานและสนับสนุนการจัดการศึกษา “เป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21” (แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2566 - 2570 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร) โดยมีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล อำนวยการ ติดตามและนิเทศการบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสถานศึกษา รวมทั้ง 27 โรงเรียน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนมีความแตกต่างอย่างหลากหลาย ทั้งอายุ ประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษา จึงทำให้ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของแต่ละท่านย่อมมีความแตกต่างกันออกไปตามบริบทของแต่ละท่าน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพและเป็นระบบ รวมทั้งสามารถสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลภายในองค์กรได้ สอดคล้องกับเจษฎา ชวนะไพศาล ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ได้เสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ว่าผู้บริหารควรเป็นผู้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้บุคลากรใช้เทคโนโลยี ควรจัดทำแผนกลยุทธ์ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยี และปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล กำหนดนโยบายให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน กำหนดนโยบายการใช้เทคโนโลยีที่ปลอดภัย ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางในการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ให้สามารถบริหารงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยเฉพาะด้านภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี และนำผลจากการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการบริหารโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงเรียน เพศของผู้บริหาร และวิทยฐานะของผู้บริหาร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มุ่งศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2566 จำนวน 886 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2566 โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R.V. & D.W. Morgan., 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 269 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงเรียน เพศของผู้บริหาร และวิทยฐานะของผู้บริหาร และตัวแปรตาม ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุงตามมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (National Educational Technology Standards for Administrators: NETS-A) ของสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (International Society for Technology in Education: ISTE) (ISTE, 2018) 5 ด้าน ได้แก่ 1) การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ (Visionary Leadership) 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Digital-Age Learning Culture) 3) ความเป็นเลิศในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ (Excellence in Professional Practice) 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ Systemic Improvement) และ 5) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (Digital Citizenship)

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง จำนวน 1 ชุด ตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงเรียน เพศผู้บริหาร และวิทยฐานะของผู้บริหาร เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ประกอบด้วย 5 ด้าน ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง มีดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .60 - 1.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับ เท่ากับ .97

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพหูลง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักเกณฑ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (National Educational Technology Standards for Administrators: NETS-A) ของสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (International Society for Technology in Education: ISTE) เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมนิยามคำศัพท์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ตามมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (National Educational Technology Standards for Administrators: NETS-A) ของสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (International Society for Technology in Education: ISTE) โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องเพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงเรียน เพศผู้บริหาร และวิทยฐานะของผู้บริหาร เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพหูลง มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง พฤติกรรมภาวะผู้นำอยู่ในระดับ ดีมาก

4 หมายถึง พฤติกรรมภาวะผู้นำอยู่ในระดับ ดี

3 หมายถึง พฤติกรรมภาวะผู้นำอยู่ในระดับ พอใช้

2 หมายถึง พฤติกรรมภาวะผู้นำอยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

1 หมายถึง พฤติกรรมภาวะผู้นำอยู่ในระดับ ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 สอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพหูลง

2.3 นำร่างแบบสอบถาม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับนิยามคำศัพท์

3. การหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่า IOC (index of item objective congruence) โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่า ประเด็นคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ประเด็นคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

- 1 หมายถึง แน่ใจว่า ประเด็นคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

โดยค่า IOC สูงกว่า 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่าแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหา ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า อยู่ระดับ .60 - 1.00

3.2 นำแบบสอบถามหาความเชื่อมั่นโดยไปทดลองใช้กับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพหูลง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งรายด้านและทั้งฉบับ วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำหนังสือจากวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากครูในสังกัด ผ่านระบบ My-Office ของแต่ละโรงเรียน
2. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม โดยส่งหนังสือขอความร่วมมือแนบคิวอาร์โค้ด และบัญชีรายชื่อผู้ตอบแบบสอบถามไปทางระบบ E-Office ให้โรงเรียน ขอความอนุเคราะห์ครูตามรายชื่อตอบแบบสอบถามผ่านระบบ Google form
3. นำข้อมูลที่ได้รับทำการเก็บข้อมูลไปลงรหัส เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู ตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษา วิชยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของโรงเรียน เพศของผู้บริหาร และวิยฐานะของผู้บริหารในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ ใช้ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์การแปรปรวน ทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยการเปรียบเทียบความแตกต่าง LSD
4. วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Analyze Content)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	79	29.40
	หญิง	190	70.60
	รวม	269	100
2	วุฒิการศึกษา		
	ปริญญาตรี	167	62.10
	สูงกว่าปริญญาตรี	102	37.90
	รวม	269	100
3	วิทยฐานะ		
	ครูไม่มีวิทยฐานะ	92	34.20
	ครูชำนาญการ	91	33.80
	ครูชำนาญการพิเศษขึ้นไป	86	32.00
	รวม	269	100

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

4	ประสบการณ์ทำงาน		
	น้อยกว่า 10 ปี	140	52.00
	10 - 20 ปี	54	20.10
	21 ปีขึ้นไป	75	27.90
	รวม	269	100
5	ขนาดของโรงเรียน		
	ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 119 คนลงมา)	10	3.70
	ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 - 719 คน)	80	29.70
	ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 - 1,679 คน)	77	28.60
	ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป)	102	37.0
	รวม	269	100
6	เพศของผู้บริหาร		
	ชาย	113	42.00
	หญิง	156	58.00
	รวม	269	100
7	วิทยฐานะของผู้บริหาร		
	ผู้อำนวยการชำนาญการ	20	7.40
	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษขึ้นไป	249	92.60
	รวม	269	100

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีจำนวน 269 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.60 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 62.10 ครูไม่มีวิทยฐานะ ร้อยละ 34.20 ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี ร้อยละ 52.00 ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดกลาง ร้อยละ 29.70 ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีผู้บริหาร เพศหญิง ร้อยละ 58.00 และปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีผู้บริหารวิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษขึ้นไป ร้อยละ 92.60

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์	3.95	.55	ดี	5
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.98	.52	ดี	3
3. ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ	3.99	.52	ดี	2
4. การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ	4.03	.52	ดี	1
5. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	3.97	.51	ดี	4
ภาพรวม	3.98	.48	ดี	

โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ รองลงมา คือ ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การอำนวยความสะดวกแก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการใช้ทรัพยากรในยุคดิจิทัล การกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา รองลงมา คือ การอำนวยความสะดวกแก่บุคลากรในการใช้ทรัพยากรในยุคดิจิทัล ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การระดมทุนเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเทคโนโลยีเข้ากับวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์

2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานในการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีและเชื่อมโยงเข้ากับหลักสูตร และการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมของผู้เรียนอย่างหลากหลาย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดหาเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย

3. ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การอำนวยความสะดวกและส่งเสริมบุคลากรในการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยี รองลงมา คือ การอำนวยความสะดวกและส่งเสริมบุคลากรในการใช้แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้จนเกิดนวัตกรรมแก่ผู้เรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกำกับ ติดตามการวิจัยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

4. การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล การบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพในองค์กรอย่างต่อเนื่อง และการสร้างและบำรุงรักษาระบบทางเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การใช้แหล่งสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ

5. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อ อยู่ในระดับดี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การสนับสนุนการเข้าถึงเครื่องมือดิจิทัลและแหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสมและเสมอภาค รองลงมา คือ เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดิจิทัล และการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาความเข้าใจทางวัฒนธรรมและความเชื่อมโยงในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ผ่านการใช้เครื่องมือสื่อสาร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การแบ่งปันข้อมูลดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ตามการรับรู้ของครู	F - test						
	เพศ	วุฒิ การศึกษา	วิทย ฐานะ	ประสพการณ ทำงาน	ขนาดของ โรงเรียน	เพศของ ผู้บริหาร	วิทยฐานะ ของ ผู้บริหาร
1. การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์	.014	2.994	1.152	.490	10.496***	.626	3.842
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	.216	4.365*	.696	.469	9.186***	.540	9.758**
3. ความเป็นเลิศในการปฏิบัติ อย่างมืออาชีพ	.040	1.406	1.221	.836	9.090***	.481	11.708**
4. การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ	.000	3.544	.209	.380	10.224***	.92	6.185*
5. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	.061	3.880	.350	.430	8.025***	1.088	15.349***

* นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ** นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 *** นัยสำคัญทางสถิติที่ .001

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู ตามตัวแปร ดังนี้

3.1 ตัวแปรเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 ตัวแปรวุฒิการศึกษาของครู พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนสูงกว่าครูที่มี วุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.3 ตัวแปรวิทยฐานะของครู พบว่า ครูที่มีวิทยฐานะต่างกันมีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.4 ตัวแปรประสบการณ์ทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.5 ตัวแปรขนาดของโรงเรียน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.6 ตัวแปรเพศผู้บริหาร พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ผู้บริหารมีเพศต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.7 ตัวแปรวิทยฐานะของผู้บริหาร พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ผู้บริหารมีวิทยฐานะชำนาญการ มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนสูงกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ที่ผู้บริหารมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โดยภาพรวม การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การปรับปรุงอย่างเป็นระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครู ผลการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ พบว่า ผู้บริหารบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และ ไม่เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยี ผู้บริหารจึงควรพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีให้มีความชำนาญ สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนา และจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

อภิปรายผล

จากการศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ อาจเนื่องจากผู้บริหารมีความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ บริหารปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอยู่เสมอ สอดคล้องกับ มุฮัมมัดรุซลัน ลือบากะลูติง ได้ศึกษาและวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับดี (มุฮัมมัดรุซลัน ลือบากะลูติง, 2565)

ด้านที่มีระดับสูงสุด คือ การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับดี ทั้งนี้ อาจเนื่องผู้บริหารมีการสร้างและบำรุงรักษาระบบทางเทคโนโลยี ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการการเรียนการสอนและการเรียนรู้ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเป็น ผู้นำในยุคดิจิทัล และมีการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพในองค์กรอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับกวินท์ บินสะอาด ได้ศึกษาและวิจัยเรื่ององค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับ มาก (กวินท์ บินสะอาด, 2564)

ด้านที่มีระดับต่ำสุด คือ การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับดี ทั้งนี้ อาจเนื่องจากผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อยกระดับ คุณภาพการจัดการศึกษา รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและบุคลากร ในการใช้ทรัพยากรใน ยุคดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของเจษฎา ชวนะไพศาล ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ เชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุพรรณบุรี พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี การเป็นผู้นำด้าน วิสัยทัศน์ พบว่า อยู่ในระดับมาก (เจษฎา ชวนะไพศาล, 2563)

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ตามตัวแปร เพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ขนาดของ โรงเรียน เพศของผู้บริหาร และวิทยฐานะของผู้บริหาร ดังนี้

2.1 ตัวแปรเพศของครู พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร โรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูในยุคปัจจุบันไม่ ว่าเพศหญิงหรือเพศชายมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีเหมือนกัน จึงทำให้ครูเพศชายและเพศหญิง รับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรนันต์ หิตหนู ได้ศึกษาวิจัย ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอป่าพะยอม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน (ภัทรนันต์ หิตหนู, 2566)

2.2 ตัวแปรวุฒิการศึกษาของครู พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูใน ปัจจุบันไม่ว่าวุฒิการศึกษาระดับใดจำเป็นต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และรอบรู้ในศาสตร์หลายด้าน จึงทำให้ครูที่มี วุฒิการศึกษาต่างกัน รับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มูฮำหมัดรุสลัน ลือบากะลูติง ได้ศึกษาและวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษา มัธยมศึกษาตราง กระบี่ พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่ จำแนกตามวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน (มูฮำหมัดรุสลัน ลือบากะลูติง, 2565)

2.3 ตัวแปรวิทยฐานะของครู พบว่า ครูที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูใน ปัจจุบันไม่ว่าวิทยฐานะใด จำเป็นต้องพัฒนาตนเอง และเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอย่างหลากหลายอยู่เสมอ จึงทำให้ครูที่มีวิทยฐานะต่างกัน รับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ลัคนา ใจดี ได้ศึกษาและวิจัยเรื่อง ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารตามตัวแปรวิทยฐานะ ไม่แตกต่างกัน (ลัคนา ใจดี, 2562)

2.4 ตัวแปรประสบการณ์การทำงานของครู พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่ว่าจะมีประสบการณ์สอนมากน้อยแค่ไหน ยังต้องพัฒนาตนเอง รับรู้และปรับตัวให้ทันต่อความรวดเร็วที่เปลี่ยนแปลงให้ได้ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษาปัจจุบันต่างกัน รับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ลัคนา ใจดี ได้ศึกษาและวิจัยเรื่อง ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารตามประสบการณ์ในการทำงานไม่แตกต่างกัน (ลัคนา ใจดี, 2562)

2.5 ตัวแปรขนาดของโรงเรียน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนสูงกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนครูปฏิบัติหน้าที่น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหลากหลาย รวมถึงงบประมาณรายหัวนักเรียนที่ได้รับก็น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ส่งผลให้โรงเรียนขนาดกลางอาจมีงบประมาณไม่เพียงพอในการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีสำหรับการบริหารจัดการและสำหรับการจัดการเรียนการสอน หรือมีแต่ไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยนาม บุญนิตย์ ได้ศึกษาและวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ตามการรับรู้ของครูและผู้บริหาร มีความแตกต่างกัน (ชัยนาม บุญนิตย์, 2563)

2.6 ตัวแปรเพศของผู้บริหาร พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ผู้บริหารมีเพศต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใกล้เคียงกัน และดำเนินงานตามนโยบายและแนวทางในการดำเนินงานและการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัคนา ใจดี ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ตามเพศของผู้บริหาร พบว่า ไม่แตกต่างกัน (ลัคนา ใจดี, 2562)

2.7 ตัวแปรวิทยฐานะของผู้บริหาร พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีวิทยฐานะของผู้บริหารต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ผู้บริหารมีวิทยฐานะชำนาญการ มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนสูงกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ผู้บริหารมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีวิทยฐานะต่างกัน มีประสบการณ์ ทักษะ และความรู้ความสามารถที่ต่างกัน ส่งผลให้การวางนโยบาย การกำหนดวิสัยทัศน์ แนวทางในการนำเทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการและสนับสนุน ส่งเสริมด้านเทคโนโลยีต่างกัน ส่งผลให้ระบบบริหารมีประสิทธิภาพต่างกัน ซึ่งได้สอดคล้องกับ ภัทรนันท์ หิตหนู ได้ศึกษาและวิจัยทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอป่าพะยอม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ผู้บริหารวิทยฐานะต่างกัน มีการรับรู้ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 แตกต่างกัน (ภัทรนันท์ หิตหนู, 2566)

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง พบว่า ผู้บริหารบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่ชำนาญในการใช้เทคโนโลยี ไม่เห็นความสำคัญ และขาดการสนับสนุนอุปกรณ์เทคโนโลยีที่เหมาะสมและเพียงพอแก่ครู ขาดการระดมทุนใน จัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยี ผู้บริหารควรพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีให้มีความชำนาญ ตระหนัก เห็นความสำคัญ สนับสนุนอุปกรณ์เทคโนโลยีที่เหมาะสม ระดมทุนในจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีอย่าง เพียงพอ และควรส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาครูให้มีทักษะและเห็นความสำคัญในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้อง กับสัญญาณค ไยดี ได้ทำการศึกษาเรื่องศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ได้เสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษาไว้ว่าผู้บริหารต้องศึกษากำหนดเป้าหมายในการพัฒนาและส่งเสริมการระดมทุน เป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมให้ครูเข้าใจและเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร มีแนวปฏิบัติการใช้เทคโนโลยีสำหรับ ผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และมีเครื่องมือดิจิทัลที่เพียงพอต่อการใช้งานของนักเรียน (สัญญาณค ไยดี, 2561)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน ตามการรับรู้ของครู โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ทุกด้าน ครูที่มีเพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์การทำงาน และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่ผู้บริหารมี เพศต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ มีขนาดของโรงเรียน และผู้บริหารที่วิทยฐานะต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ 1) การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมด้านการระดมทุนเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้มีงบประมาณ เพียงพอในการสนับสนุนการอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี รวมถึงควรเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีไปสู่เป้าหมาย นโยบาย และแผนงานต่าง ๆ ของโรงเรียน 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรจัดสรรเทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ควรส่งเสริม พัฒนาครูให้ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ 3) ความเป็นเลิศใน การปฏิบัติอย่างมืออาชีพ ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวิจัย และติดตามการวิจัยโดยใช้เทคโนโลยี ที่หลากหลายและต่อเนื่อง 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารควรสนับสนุนการจัดการข้อมูลสารสนเทศ อย่างเป็นระบบ รวมถึงสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศประกอบการตัดสินใจ 5) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรสนับสนุนการดำเนินงานผ่านเทคโนโลยีและแบ่งปันข้อมูลดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนที่ ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง 2) ควรศึกษาแนวทาง พัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง

เอกสารอ้างอิง

- กวินท์ บินสะอาด. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสตูล. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เจษฎา ชวนะไพศาล. (2563). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยญานัก ไยดี. (2561). การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 8(1), 150-164.
- ชัยนาม บุญนิตย์. (2563). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- นิคม นาคอ้าย. (2557). องค์ประกอบคุณลักษณะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์และปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรนันท์ หิตหนู. (2566). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอป่าพะยอม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.
- มุฮัมมัดรุสสัน ลือบะกะลูติง. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ลัคนา ใจดี. (2562). ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.
- Gwaltney, R. A. (2014). A Model Management Information System for an Institution of Higher Education. In Dissertation Abstract International, 43(5), 1367-1379.
- Krejcie, R. V. & D. W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.